

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/60/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200050
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200050.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Súkromná stredná odborná škola, so sídlom SNP 1202/14, Dolný Kubín, IČO: 42 070 902, zastúpený: JUDr. Jozef Polák, advokát so sídlom Radlinského 1718, Dolný Kubín, proti žalovanému: Štátna školská inšpekcia, so sídlom Staré grunty 52, Bratislava, pracovisko: Školské inšpekčné centrum Žilina, IČO: 31 797 857, zastúpený: Advokátska kancelária Mgr. Marek BENEDIK, s.r.o., so sídlom Rudnayovo námestie 1, Bratislava, IČO: 47 247 959, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. 55006/2016-2017 zo dňa 9. novembra 2016, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/133/2017-104 zo dňa 24. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 5S/133/2017-104 zo dňa 24.10.2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného - správy o výsledkoch školskej inšpekcie č. 55006/2016-2017 zo dňa 09.11.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorá bola vykonávaná v období od 06.10.2016 do 07.10.2016, od 10.10.2016 do 12.10.2016 a 14.10.2016 žalovaným u sťažovateľa.

2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že zo žaloby nie je zrejmé, na akých konkrétnych subjektívnych právach bol sťažovateľ opatrením, resp. postupom žalovaného ukrátený. V Správe nebola sťažovateľovi uložená žiadna povinnosť, jeho obsahom je len zistenie, ktoré viedlo žalovaného k záveru o porušení všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov, pričom pre sťažovateľa z neho bezprostredne nevyplývajú žiadne konkrétne práva a povinnosti. Podľa názoru správneho súdu preskúmané rozhodnutie nie je rozhodnutím ani opatrením orgánu verejnej správy v administratívnom

konaní, ktoré by zakladalo, menilo, rušilo alebo deklarovalo práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti sťažovateľa alebo sa ich priamo dotýkalo. Ide o opatrenie predbežnej povahy, ktoré samo osebe nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa, pretože slúži len ako prípadný podklad pre ďalší postup žalovaného, resp. hlavného školského inšpektora alebo Ministerstvo školstva SR. Preto je zo súdneho preskúmania v správnom súdnictve vylúčené. Spôsobilým predmetom súdneho prieskumu by bolo až rozhodnutie o vyradení školy zo siete škôl a školských zariadení. Žaloba teda smeruje voči písomnosti žalovaného, ktorá je opatrením orgánu verejnej správy procesnej povahy vylúčeným zo súdneho prieskumu podľa § 7 písm. e/ S.s.p.

II.

3. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodovo uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t. j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t. j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

4. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- preskúmané rozhodnutie je tým úkonom správneho orgánu, ktorý má autoritatívny vzťah k jeho adresátovi /sťažovateľovi/ a žalovaný ako správny orgán vystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, nie iba oznamovateľa.

- neexistuje iná zákonná možnosť, opravný prostriedok ako preskúmať zákonnosť uvedenej správy, správneho zásahu do práv a povinností sťažovateľa ako adresáta predmetnej správy.

- argumentácia, že nie je porušením zákona, ak je vykonaná inšpekcia s rovnakým, alebo prekrývajúcim sa tematickým zameraním v čase, keď kontrolovanému subjektu ešte plynie lehota na odstránenie nedostatkov zistených pri predchádzajúcej inšpekcii nemôže obstáť, nakoľko je v rozpore so základnými princípmi na ktorých je postavený tak Správny poriadok ako aj zákon č. 596/2003 Z.z. a na neho nadväzujúca vyhláška č. 137/2005 Z.z .

- preskúmané rozhodnutie obsahuje konkrétne kontrolné zistenia, na základe ktorých prijíma závery. Tieto závery majú konkrétne dopady pre kontrolovaný subjekt.

- prijatie opatrenia o podaní návrhu hlavnému školskému inšpektorovi na vyradenie sťažovateľa zo siete škôl a školských zariadení môže mať pre sťažovateľa doslova existenčné následky. Predmetný záver priamo ovplyvňuje sťažovateľa, nakoľko hlavný školský inšpektor bude pri ďalšom postupe vychádzať primárne zo záverov správy o výsledkoch školskej inšpekcie.

- školská inšpekcia bola vykonaná osobami, ktoré boli vylúčené z výkonu kontrolnej činnosti z dôvodu ich predpojatosti v zmysle ust. § 10 zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe pre ich vzťah k predmetu kontroly, ku kontrolovaným subjektom a k ich zamestnancom, z ktorého dôvodu vznášam námietku predpojatosti.

- odôvodnenie uznesenia je arbitrárne, krajský súd vec po meritórnej stránke vôbec neposudzoval.

5. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie eventuálne, aby zrušil preskúmané rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

III.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že

- sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne procesné práva, ktorých realizáciu mu mal súd odňať pred vydaním napadnutého uznesenia a akým konkrétnym postupom.

- sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne rozhodnutia kasačného súdu, v rozpore s ktorými mal súd

údajne rozhodnúť.

- sťažovateľom tvrdený dopad je len nepriamy. Jediné relevantné je to, že pred vydaním Správy a po jej vydaní, je právne postavenie sťažovateľa úplne rovnaké bez materiálnej zmeny. Sťažovateľ nepreukázal opak.

- tvrdenie sťažovateľa, že podaná žaloba je jediným prostriedkom ochrany proti obsahu Správy, je nepravdivé. O návrhu na vylúčenie zo siete škôl prebieha správne konanie na príslušnom správnom orgáne, Ministerstve školstva, vedy, výskumu a športu SR. O návrhu sa koná v správnom konaní a sťažovateľ môže využiť všetky procesné práva, ktoré mu garantuje Správny poriadok.

- sťažovateľ nepreukázal, že Správa bola vydaná v čase, kedy plynuli lehoty na odstránenie nedostatkov na základe predchádzajúcich inšpekcií. Tvrdenie, že o tom mal mať žalovaný vedomosť je, s poukazom na obligatórne náležitosti žaloby, inštitúty bremena tvrdenia a dôkazné bremeno, úplne absurdné.

- ide o námietky (údajná účelovosť konania žalovaného), ktoré sú novou skutočnosťou (novým žalobným bodom), čo je neprípustné v zmysle § 183 S.s.p.

- samotné podanie návrhu na vyradenie zo siete škôl a školských zariadení do práv sťažovateľa nezasahuje, a preto ani neprichádza do úvahy hodnotiť, či je primerané alebo nie.

- sťažovateľ uvádza len všeobecné tvrdenia a cituje ustanovenia zákonov, ktoré napadnutým rozhodnutím porušené neboli a neboli porušené ani princípy materiálneho právneho štátu, ak súd odmietol súdny prieskum správneho aktu, ktorý súdnemu prieskumu nepodlieha, ak S.s.p. garantuje sťažovateľovi právo na súdnu ochranu proti rozhodnutiu, ktoré skutočne (možno) zasiahne do jeho práv a právom chránených záujmov (ergo proti rozhodnutiu o vylúčení školy zo siete škôl a školských zariadení).

7. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

8. Sťažovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného najmä uviedol, že:

- tvrdenia a skutočnosti uvádzané zo strany žalovaného vo vyjadrení zo dňa 10.05. 2018 sú v celom rozsahu účelové a zavádzajúce a ani vo svojom súhrne nie sú spôsobilé spochybniť danosť sťažnostných bodov.

- dokazovanie nebolo na súde prvej inštancie ani vykonané (žaloba bola odmietnutá) v čom sťažovateľ vidí nesprávny procesný postup, ktorým bolo sťažovateľovi znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

- predmetná správa je súčasťou administratívneho spisu v konaní o vyradenie (ako listinný dôkaz) a Ministerstvo školstva bude vychádzať z jej obsahu, pričom jej zákonnosť jej vydania nie je oprávnená preskúmať.

- nie je povinnosťou sťažovateľa dokazovať existenciu súdnych rozhodnutí s poukazom na zásadu iura novit curia. Iba pre úplnosť uvádza, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5S/133/2017-104 zo dňa 24.10.2017 je v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/6/2012 zo dňa 3. apríla 2012, ktorým kasačný súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. novembra 2011 č. k. 13S/36/2011-69.

V.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa (§ 455 S.s.p.) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 1 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 S. s.p., každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené

alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ S.s.p., na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ S.s.p., opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté

Podľa § 6 ods. 1 S. s.p., správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 7 písm. e/ S.s.p., správne súde nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

Podľa § 97 S.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

Podľa § 13 ods. 8 zákona č. 596/2003 Z.z., výsledky zistení a hodnotení zo školskej inšpekcie sa zaznamenávajú vo výstupných inšpekčných materiáloch formou správy o výsledkoch školskej inšpekcie. Zistené poznatky a informácie sa súhrnne spracujú podľa potreby formou súhrnnej správy na základe výsledkov z vykonaných inšpekcií. Súhrnná správa obsahuje predmet školskej inšpekcie, všeobecné zistenia a ich hodnotenie s označením konkrétnych kontrolovaných subjektov, v ktorých boli zaznamenané kladné alebo negatívne zistenia, oblasti vyžadujúce zlepšenie a odporúčania pre riaditeľov kontrolovaných subjektov, zriaďovateľov a orgány štátnej správy v školstve. Súhrnná správa sa zverejňuje na webovom sídle Štátnej školskej inšpekcie.

Podľa § 12 ods. 3 písm. d) zákona č. 596/2003 Z.z., hlavný školský inšpektor predkladá ministerstvu návrhy na zmeny v sieti (§ 18 ods. 2) pri zistení závažných nedostatkov vo výchovno-vzdelávacom procese po predchádzajúcom prerokovaní so zriaďovateľom.

Podľa § 14 ods. 6 písm. b) zákona č. 596/2003 Z.z., Ministerstvo ďalej rozhoduje o zaradení škôl a školských zariadení do siete, vyradení škôl, školských zariadení, stredísk praktického vyučovania a pracovísk praktického vyučovania zo siete a o zmenách v sieti; pri svojom rozhodovaní o zmenách v sieti prihliada na vyjadrenie príslušného okresného úradu v sídle kraja.

10. Sťažovateľ primárne namietal, že krajský súd sa odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.). V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že v zmysle ústavných princípov (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) pod ustálenou rozhodovacou praxou je nutné chápať aj doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu vykonávanú podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V súvislosti s týmto sťažnostným bodom však sťažovateľ v kasačnej sťažnosti nepoukázal na konkrétne rozhodnutia kasačného súdu, od ktorých sa mal krajský súd odchýliť, pričom sťažovateľ

musí presne uviesť, ktorý konkrétny judikát nerešpektoval súd vo svojom rozhodnutí, čo v kasačnej sťažnosti absentovalo. Súd poukazuje na to, že S.s.p kladie na vymedzenie sťažnostných bodov prísne nároky (§ 440 ods. 1) pričom je upravené aj časové rozpätie v rámci ktorého je možné meniť a dopĺňať sťažnostné body, a to len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Z kasačnej sťažnosti musí byť jasné nielen to, z akých dôvodov sa rozhodnutie krajského súdu napadá, ale sťažovateľ musí uviesť aj to, na základe akých skutočností má za to, že tento dôvod kasačnej sťažnosti je daný, pritom nestačí len označenie domnelých väd rozhodnutia, z ktorých nevyplýva, ktorý dôvod kasačnej sťažnosti má na mysli. Preto konkretizácia tohto sťažnostného bodu až vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti zo strany sťažovateľa je oneskorená a bezpredmetná.

11. Sťažovateľ ďalej namietal, že správny súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd uvádza, že pojem "právo na spravodlivý proces" nahrádza doterajší pojem "odňatie možnosti konať pred súdom", nakoľko obsahové znaky pojmu "právo na spravodlivý proces" vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy. Ďalší sťažnostný bod spočíval v námietke, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

12. Vzhľadom na uvedené kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu nezistil nedostatky právneho posúdenia veci ako ani nesprávny procesný postup majúci za následok porušenie práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal, že preskúmané rozhodnutie je úkonom správneho orgánu, ktorý má autoritatívny vzťah k jeho adresátovi /sťažovateľovi/ a žalovaný ako správny orgán vystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, nie iba oznamovateľa a neexistuje iná zákonná možnosť, opravný prostriedok ako preskúmať zákonnosť uvedenej správy. Zároveň poukazoval na nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia.

13. Kasačný súd poznamenáva, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb. Preskúmaniu rozhodnutia nebráni, ak správny orgán použije formu, ktorá neobsahuje všetky inak predpísané náležitosti správneho rozhodnutia podľa všeobecných alebo osobitných procesných predpisov upravujúcich administratívny proces. Ak nejde o rozhodnutie, ale len o úkon správneho orgánu, ktorého obsah nemá autoritatívny vzťah k žiadnej osobe, taký úkon nepodlieha súdnemu prieskumu. Základným rozlišovacím znakom takeého úkonu je to, že správny orgán nevystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, ale len v pozícii oznamovateľa, alebo orgánu zodpovedného za agendu potvrdení, overení, sťažností a pod. V zmysle odporúčania Rady Európy Rec (89)8, ktoré upravuje dočasnú súdnu ochranu poskytovanú v správnych záležitostiach, „termín správny akt znamená v súlade s rezolúciou (77)31 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom správnych orgánov každé jednotlivé opatrenie alebo rozhodnutie prijaté pri výkone správy verejným orgánom, ktoré priamo zasahuje do práv, slobôd alebo záujmov osôb“. Musí teda ísť o individuálny správny akt vo vzťahu k subjektom práva, ktorým sa ukladajú práva, povinnosti prípadne sa zasahuje do slobôd alebo záujmov týchto subjektov.

14. Ústavný súd Slovenskej republiky, ako aj najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach síce vyslovili, že predmetom preskúmania súdom môžu byť i rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, avšak za splnenia podmienky, že sa dotýkajú alebo sa môžu dotknúť práv a právom

chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu konštatuje, že správa, ktorú sťažovateľ napadol žalobou neobsahuje žiadne opatrenia, ktoré by mali autoritatívny charakter vo vzťahu k sťažovateľovi a ktoré by mohli vzhľadom na svoj obsah byť považované za rozhodnutie. Preskúvané rozhodnutie obsahuje len zhrnutie a konštatáciu zistených skutočností počas vykonanej kontroly, neobsahuje žiadne odporúčania alebo pokyny, nemá charakter individuálneho aktu a priamo, sama o sebe, nezasahuje do práv a právom chránených záujmov či kontrolovaného subjektu, tak ani do práv a právom chránených záujmov akýchkoľvek iných fyzických či právnických osôb do práv.

15. Ani záver Správy, podľa ktorého bude podaný návrh hlavnému inšpektorovi na vyradenie školy zo siete škôl a školských zariadení a dokonca ani samotné podanie návrhu na vyradenie nezakladá, nemení, neruší a ani nedeklaruje žiadne práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti sťažovateľa a ani iným spôsobom nemení jeho postavenie ani sa ho priamo nedotýka. S návrhom sa hlavný školský inšpektor môže a nemusí stotožniť. Ak sa s ním stotožní o vyradení nerozhoduje hlavný školský inšpektor, ale na jeho návrh rozhoduje Ministerstvo školstva Slovenskej republiky. Konanie o vyradení školy zo siete škôl a školských zariadení sa zavŕši vydaním individuálneho správneho aktu - rozhodnutia - podľa § 17 zákona č. 596/2003 Z.z. Sťažovateľ bude mať proti prípadnému negatívnemu rozhodnutiu (rozhodnutiu vydanému v jeho neprospech) zákonnú možnosť chrániť svoje práva a právom chránené záujmy všeobecnou správnu žalobou podľa § 177 a nasl. S.s.p. Námiety voči predmetnej Správe môže sťažovateľ použiť v samotnom administratívnom konaní, alebo v prípade rozhodnutia vydaného v jeho neprospech v žalobe o preskúmanie jeho zákonnosti.

16. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia konštatuje, že krajský súd v predmetnej veci dospel k správne právnemu názoru, že preskúvané rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnom konaní, ktorý náležite aj odôvodnil, aj s poukazom na to, že pri odmietnutí žaloby správny súd túto vecne neposudzuje. Nakoľko kasačný súd dospel k rovnakému záveru, súd sa vecou samou nezaoberal a preto námiety týkajúce sa kontroly, jej zákonnosti či zaujatosti osôb, ktoré kontrolu vykonávali, sú v predmetnom konaní irelevantné.

17. Vo svetle uvedeného, námiety sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

18. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.